

- c) Oznaczenie odpowiedzi następuje przez zamazanie **ołówkiem 2B lub 3B całej powierzchni prostokąta** wybranej przez Ciebie odpowiedzi. Pamiętaj, że od poprawności zamazania pola w dużej mierze zależy poprawność odczytu podanej przez Ciebie odpowiedzi. Przykłady poprawnego zamazywania pola możesz zobaczyć powyżej.
- d) Proponujemy, aby w czasie rozwiązywania testu najpierw zaznaczać odpowiedź delikatną kropką. Gdy przekonasz się, że dobrze wybrałeś/ęś, zakreślisz silnie całe pole. Jeżeli chcesz zmienić odpowiedź, wymaż gumką owe wcześniejsze zaznaczenie i wprowadź nową, zgodną ze swoją wiedzą, właściwą odpowiedź. Gdy upewnisz się, że kartę z odpowiedziami wypełniłeś/ęś poprawnie, zamaz starannie prostokąty.

Niedopuszczalne jest zniszczenie karty, jej uszkodzenie (załamanie, zagięcie) zarysowanie brzegu karty, gdyż może to być przyczyną złego jej odczytu.

- e) Wybieraj zawsze tylko **jedną odpowiedź**. Zakreślenie więcej niż jednej odpowiedzi powoduje jej niezaliczenie.
- f) Na cały egzamin masz **3 godziny**. Jeżeli nie będziesz tracić czasu na próżno, na pewno zdążysz odpowiedzieć.
- g) Jeżeli ukończysz rozwiązywanie zadań wcześniej, możesz oddać karty odpowiedzi Przewodniczącemu Komisji i opuścić salę. Wraz z kartami odpowiedzi zwracasz również broszurkę z zadaniami, która jest drukiem ścisłego zachowania.
- h) Porozumiewanie się z sąsiadami oraz korzystanie z jakichkolwiek materiałów pomocniczych pociąga za sobą dyskwalifikację i ocenę niedostateczną z egzaminu.

Twój zestaw zadań testowych został oznaczony jako **WERSJA I**. W związku z tym przypominamy Ci, że Twój numer karty winien być **nieparzysty**. Dla potwierdzenia tego, że rozwiązujesz wersję I **w wierszu 7 górnej części karty** zakreślono pole z **cyfrą 1**. Prawidłowe zaznaczenie widać na rysunku niżej

NUMER KODOWY.....

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

JESIEŃ 2019

EGZAMIN SPECJALIZACYJNY Z
ORTOPEDII

1	A	B	C	D	E
61	A	B	C	D	E

Nr 1. Do Poradni Preluksacyjnej celem badania stawów biodrowych trafiło niemowlę w 2. miesiącu życia. Lekarz ortopeda stwierdził w badaniu klinicznym prawidłowy obrys stawów biodrowych, biodra były stabilne, a zakres ruchów nieograniczony. Wykonane badanie ultrasonograficzne stawów biodrowych wykazało typ IA według Grafa. U dziecka stwierdzono po urodzeniu wadę: przednioprzyśrodkowe zagięcie goleni. Wskaż postępowanie:

- A. zalecenie ortezy odwodzącej i kontrolę za 4 tygodnie.
- B. zalecenie szelek Pavlika i kontrolę za 2 tygodnie.
- C. zalecenie szelek Pavlika o kontrolę za 2 tygodnie i dodatkowo zastosowanie łuski stabilizującej udo, goleń i stopę z powodu podejrzenia wrodzonego stawu rzekomego goleni.
- D. stwierdzenie prawidłowo rozwiniętych stawów biodrowych i zastosowanie łuski stabilizującej udo, goleń i stopę z powodu podejrzenia wrodzonego stawu rzekomego goleni.
- E. zalecenie obserwacji dziecka i ponowne badanie dziecka za 6 miesięcy.

Nr 2. Noworodek płci żeńskiej, z pierwszej ciąży donoszonej, o masie 3400 g, urodzony cięciem cesarskim z położenia miednicowego został zbadany klinicznie w oddziale neonatologicznym. Lekarz badająca dowiedziała się od matki, że miała ona w dzieciństwie operowane z powodu dysplazji stawów biodrowych oba stawy. W badaniu neonatolog nie była pewna swoich spostrzeżeń klinicznych. Wskaż postępowanie:

- A. z powodu stwierdzenia czterech czynników ryzyka: pierwsza ciąża, płeć żeńska, położenie miednicowe, dodatni wywiad rodzinny, należy dziecko skierować do badania w Poradni Ortopedycznej najpóźniej do końca 2. tygodnia życia.
- B. płeć żeńska i pierwsza ciąża nie są czynnikami ryzyka, należy dziecko skierować do Poradni Ortopedycznej do końca 3. miesiąca życia.
- C. skierowanie dziecka do oddziału ortopedycznego i następnie z uwagi na wiek dokonanie zamkniętej repozycji stawu biodrowego i unieruchomić w gipsie.
- D. rozpoczęcie leczenia z użyciem szelek Pavlika i poprzedzenie ich zastosowania szczegółową rozmową objaśniającą dla rodziców.
- E. rozpoczęcie profilaktycznego leczenia przy pomocy szyny Koszli.

Nr 3. Obustronna choroba Perthesa występuje rzadko. Wskaż z którymi schorzeniami nie należy jej różnicować:

- A. martwica obustronna po leczeniu wrodzonej dysplazji stawu biodrowego.
- B. dysplazja nasadowa.
- C. martwica posteroïdowa obustronna po leczeniu białaczki.
- D. stan po przebytym obustronnym zapaleniu nieswoistym stawów biodrowych.
- E. choroba Trevora – dysplazja *epiphysealis hemimelica*.

Nr 4. Zaproponuj postępowanie terapeutyczne u pacjenta w wieku 3 lat, który pod opieką matki trafił do Poradni Ortopedycznej z następującymi objawami: utykanie i ból kończyny dolnej lewej, ograniczenie odwiedzenia i rotacji wewnętrznej w stawie biodrowym; dolegliwości trwają od 2 tygodni, bez uchwytneho początku, temperatura ciała w normie, badanie ultrasonograficzne wykazuje płyn w stawie biodrowym lewym, badanie radiologiczne wykazuje obniżenie nasady głowy kości udowej lewej:

- A.** rozpoznaje się chorobę Perthesa, wskazana jest terapia manualna, której celem jest poprawa zakresu ruchu w stawie biodrowym.
- B.** rozpoznaje się biodro szpotawe dziecięce, chory wymaga leczenia operacyjnego.
- C.** rozpoznaje się swoiste zapalenie stawu biodrowego, należy wykonać inspekcję stawu, pobrać materiał do badanie bakteriologicznego i rozpocząć antybiotykoterapię empiryczną.
- D.** rozpoznaje się powolne złamanie głowy kości udowej, typowe dla dzieci w tym wieku, należy dokonać stabilizacji złamania.
- E.** rozpoznaje się hipoplazję bliższego końca kości udowej, należy skierować pacjenta do ośrodka zajmującego się rekonstrukcją kończyn.

Nr 5. Objaw radiologiczny przerwania łuku Shentona świadczy o:

- A.** niewydolności mięśnia trójgłowego łydki.
- B.** ograniczeniu ruchomości w stawie biodrowym.
- C.** skróceniu całej kończyny dolnej.
- D.** pierwotnym lub wtórnym osłabieniu mięśnia pośladkowego średniego.
- E.** decentracji stawu biodrowego, spowodowanej niestabilnością lub inkongruencją stawu.

Nr 6. Chłopiec w wieku 13 lat z nadwagą upadł na lekcji wychowania fizycznego. Spowodowało to ból lewej kończyny dolnej i utykanie. Po kilku dniach dolegliwości zmniejszyły się. Chłopiec jednak utykał i skarżył się na bóle kolana lewego, co powodowało niepokój rodziców. Po kilku miesiącach chłopiec zeskoczył z wysokości około 50 cm i zaczął skarżyć się na silniejsze dolegliwości bólowe biodra i kolana lewego. Rodzice zgłosili się do lekarza ortopedy, gdzie wykonano badanie radiologiczne. Lekarz na zdjęciu radiologicznym stwierdził przemieszczenie się nasady głowy kości udowej z kątowym rozszerzeniem chrząstki nasadowej. Zwróciło uwagę poszerzenie przynasady z zaokrągleniem jej zewnętrznego brzegu. Kąt przemieszczenia nasady wynosił 65 stopni. Wskaż prawdziwe stwierdzenie dotyczące tego przypadku:

- A.** należy rozpoznać ostre na tle przewlekłego złuszczenie głowy kości udowej.
- B.** należy rozpoznać złuszczenie niestabilne głowy kości udowej wg Lodera.
- C.** występuje duże ryzyko martwicy głowy kości udowej 17-47%.
- D.** stopień złuszczenia należy do grupy ciężkich III stopnia według Maussena.
- E.** wszystkie wymienione.

Nr 7. Zwiększony kąt szyjkowo-trzonowy na przednio-tylnym zdjęciu radiologicznym stawów biodrowych:

- A. może być objawem dysplazji stawu biodrowego.
- B. może być objawem zwiększenia kąta antetorsji szyjki kości udowej i zwiększonej rotacji wewnętrznej.
- C. może być przyczyną niestabilności stawu biodrowego, powodując jego zwichanie do przodu.
- D. według badań Reikerasa może być przyczyną wcześniejszego pojawiania się objawów choroby zwyrodnieniowej biodra.
- E. wszystkie powyższe stwierdzenia dotyczące zwiększonej antetorsji szyjki kości udowej są prawdziwe.

Nr 8. Przed przystąpieniem do operacji wymiany stawu biodrowego z powodu jego zwyrodnienia na tle dysplazji stawu biodrowego należy:

- A. wykonać zdjęcie radiologiczne obu stawów biodrowych z cechą pozwalającą na zaplanowanie rozmiaru implantu.
- B. wybrać właściwy implant uwzględniając anomalie wynikające z poprzednio wykonanych operacji lub obecności pozostawionych łączników.
- C. wybrać implant pozwalający uzyskać pierwotną stabilizację w warunkach bardzo wąskiego kanału szpikowego kości udowej.
- D. zaplanować miejsce implantacji panewki endoprotezy w lokalizacji pierwotnej.
- E. wszystkie wymienione.

Nr 9. W trakcie leczenia dysplastycznej choroby zwyrodnieniowej typu Crowe III z użyciem endoprotezoplastyki implant panewkowy należy umiejscowić:

- A. w miejscu pierwotnej panewki.
- B. w miejscu panewki wtórnej, z uwagi na ryzyko porażenia nerwu kulszowego.
- C. w miejscu panewki wtórnej, z uwagi na lepszą możliwość pokrycia implantu tkanką kostną.
- D. w miejscu panewki wtórnej dla zmniejszenia ryzyka złamania trzonu kości udowej.
- E. prawdziwe są odpowiedzi B,C,D.

Nr 10. Złamanie nadkłykciowe kości udowej u chorego, który ukończył 14. rok życia, nastąpiło w wyniku błahego stąpienia. Należy podejrzewać:

- A. należy podejrzewać złamanie patologiczne w przebiegu pierwotnego nowotworu złośliwego.
- B. należy podejrzewać złamanie niestabilne.
- C. może dotyczyć chorych w trakcie leczenia bisfosfonianami.
- D. prawdziwe są odpowiedzi A,B.
- E. prawdziwe są odpowiedzi A,B,C.

Nr 11. Najlepsze kotwiczenie śruby warunkujące stabilność mechaniczną zespolenia w obrębie głowy kości ramiennej uzyskuje się umieszczając śrubę:

- A. podchrzęstnie, w części przedniej głowy kości ramiennej.
- B. podchrzęstnie, w części tylnej głowy kości ramiennej.
- C. podchrzęstnie, w środkowym punkcie głowy kości ramiennej.
- D. w istocie gąbczastej głowy kości ramiennej na granicy z szyjką chirurgiczną.
- E. w istocie gąbczastej głowy kości ramiennej na granicy z szyjką anatomiczną.

Nr 12. Przezskórne nastawienie i zespolenie złamania końca bliższego kości ramiennej cechuje większa stabilność mechaniczna w przypadku zastosowania drutów Kirschnera:

- 1) rozbieżnie w kilku płaszczyznach;
- 2) gwintowanych o średnicy 2,5 mm;
- 3) przechodzących przez dwie warstwy korowe na poziomie guzków;
- 4) wprowadzonych w przednio-boczną część trzonu kości ramiennej kierowanych wstecznie do głowy kości ramiennej;
- 5) wprowadzonych w przednio-boczną część głowy kości ramiennej kierowanych dystalnie w kierunku przednio-przyśrodkowej części trzonu kości ramiennej;
- 6) wprowadzonych w tylnio-boczną część głowy kości ramiennej kierowanych dystalnie w kierunku przednio-przyśrodkowej części trzonu kości ramiennej.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A. 1,2,3.   B. 1,2,4.   C. 1,2,4,5.   D. 1,2,3,4.   E. 1,2,4,5,6.

Nr 13. W celu zapewnienia najlepszej ochrony nerwu międzykostnego tylnego, dostęp tylnio-boczny do głowy i szyjki kości promieniowej wykonywany jest pomiędzy mięśniami:

- A. łokciowym i prostownikiem wspólnym palców.
- B. łokciowym i prostownikiem łokciowym nadgarstka.
- C. prostownikiem wspólnym palców i prostownikiem łokciowym nadgarstka.
- D. prostownikiem wspólnym palców i prostownikiem promieniowym nadgarstka.
- E. prostownikiem wspólnym palców i odwracaczem.

Nr 14. Wykonanie dostępu operacyjnego przednio-bocznego, w celu uwidocznienia złamania pogranicza 1/3 środkowej i dystalnej trzonu kości ramiennej będzie uwzględniało rozwarstwienie mięśnia:

- A. ramiennie-promieniowego.
- B. dwugłowego ramienia.
- C. trójgłowego ramienia.
- D. łokciowego.
- E. ramiennego.

Nr 15. W czasie wykonywania dostępu tylnego do stawu łokciowego z osteotomią wyrostka łokciowego należy:

- 1) wierzchołek osteotomii w kształcie litery V skierować proksymalnie;
- 2) wierzchołek osteotomii w kształcie litery V skierować tak, ażeby zachować jak najwięcej kości odłamu bliższego;
- 3) osteotomię wykonać piłą oscylacyjną i zakończyć osteotomem;
- 4) ukończyć osteotomię w okolicy pola nagiego wcięcia bloczkowego wyrostka łokciowego;
- 5) w przypadku zespалania miejsca osteotomii poprzęgiem Webera umieścić druty Kirschnera równolegle względem siebie skośnie w kierunku od tyłu do przodu;
- 6) w przypadku zespалania miejsca osteotomii śrubą dobrać jej długość tak, ażeby kotwoczyła się na granicy wyrostka łokciowego i części bliższej trzonu kości łokciowej.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A.** 1,2,3.   **B.** 2,3,4.   **C.** 1,2,3,4.   **D.** 2,3,4,5.   **E.** 1,2,4,5,6.

Nr 16. Wskazaniem do leczenia operacyjnego izolowanego złamania trzonu kości łokciowej jest przemieszczenie:

- A.** o 33% szerokości trzonu w płaszczyźnie czołowej i ugięcie kątowe 9° w płaszczyźnie strzałkowej.
- B.** o 33% szerokości trzonu w płaszczyźnie czołowej i ugięcie kątowe 5° w płaszczyźnie strzałkowej.
- C.** o 33% szerokości trzonu w płaszczyźnie strzałkowej i ugięcie kątowe 9° w płaszczyźnie czołowej.
- D.** o 33% szerokości trzonu w płaszczyźnie strzałkowej i ugięcie kątowe 5° w płaszczyźnie czołowej.
- E.** o 55% szerokości trzonu w płaszczyźnie czołowej i ugięcie kątowe 5° w płaszczyźnie strzałkowej.

Nr 17. W czasie wykonywania dostępu operacyjnego wg Henry'ego w celu przeprowadzenia otwartego nastawienia i stabilizacji wewnętrznej złamania bliższej części trzonu kości promieniowej należy chronić nerw międzykostny tylny poprzez:

- A.** przecięcie mięśnia odwracacza w pronacji przedramienia.
- B.** przecięcie mięśnia odwracacza wzdłuż przyczepu po przyśrodkowej stronie kości promieniowej i jego ostrożne preparowanie podokostnowe.
- C.** wypreparowanie nerwu w obrębie mięśnia odwracacza, postępując od części dalszej ku części bliższej.
- D.** wypreparowanie nerwu w okolicy szyjki kości promieniowej w jej części tylnej.
- E.** wypreparowanie nerwu w okolicy jego odejścia od pnia głównego w dole łokciowym.

Nr 18. Złamanie przednio-przyśrodkowej części wyrostka dziobiastego i całkowite uszkodzenie więzadła pobocznego promieniowego stawu łokciowego świadczą o uszkodzeniu o charakterze:

- A. tylnno-przyśrodkowej szpotawej niestabilności rotacyjnej.
- B. tylnno-bocznej szpotawej niestabilności rotacyjnej.
- C. tylnno-przyśrodkowej koślawej niestabilności rotacyjnej.
- D. tylnno-bocznej koślawej niestabilności rotacyjnej.
- E. tylnno-bocznej szpotawej niestabilności czołowej.

Nr 19. Osteosyntezę wyrostka dziobiastego należy przeprowadzić z dostępu do stawu łokciowego:

- A. tylnno-bocznego z rozdzieleniem mięśnia prostownika wspólnego palców.
- B. tylnno-bocznego z rozdzieleniem mięśnia łokciowego.
- C. przyśrodkowego z rozdzieleniem mięśnia nawrotnego obłego.
- D. przyśrodkowego z rozdzieleniem mięśnia zginacza łokciowego nadgarstka.
- E. przyśrodkowego z rozdzieleniem mięśnia nawrotnego obłego, wypreparowaniem oraz transpozycją nerwu łokciowego.

Nr 20. W czasie leczenia operacyjnego złamania poprzecznego bliższej części trzonu kości ramiennej metodą gwoździowania śródszpikowego typu *antegrade* z zastosowaniem zamkniętego nastawienia odłamów kostnych należy:

- 1) wprowadzić gwóźdź w guzek większy kości ramiennej po rozwarstwieniu mięśnia nadgrzebieniowego;
- 2) zastosować wielopłaszczyznowe ryglowanie proksymalne w części bliższej z zastosowaniem co najmniej trzech śrub;
- 3) unikać wyprowadzania proksymalnych śrub ryglujących przez warstwę korową po stronie przyśrodkowej na głębokość większą niż 3-5 mm z uwagi na ryzyko uszkodzenia nerwu pachowego;
- 4) stosować ryglowanie dystalne w otworze dynamicznym poprzez wprowadzenie śruby w część centralną otworu;
- 5) stosować ryglowanie dystalne z dostępu z rozwarstwieniem mięśnia dwugłowego ramienia oraz ramiennego;
- 6) stosować gwóźdź śródszpikowy o jak największej średnicy zagłębiając go co najmniej 3 mm w kości w miejscu wprowadzenia.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A. 1,2,3.   B. 2,3,5.   C. 1,2,3,5.   D. 2,3,4,5.   E. 1,2,4,5,6.

Nr 21. Optymalnym postępowaniem terapeutycznym w przypadku uszkodzenia typu 2 wg Leddy'ego i Packera jest leczenie:

- A. zachowawcze w unieruchomieniu gipsowym.
- B. zachowawcze w aparacie Capenera.
- C. operacyjne w przypadku obecności przemieszczenia odłamu kostnego.
- D. operacyjne w trybie odroczonym w ciągu 7-14 dni.
- E. operacyjne z dostępu Brunera.

Nr 22. Wskazaniem do leczenia operacyjnego złamania Bennetta z zastosowaniem otwartego nastawienia i stabilizacji wewnętrznej jest wielkość odłamu:

- A. dłoniowo-łokciowego większa niż $\frac{1}{3}$ powierzchni stawowej.
- B. grzbietowo-promieniowego większa niż $\frac{1}{3}$ powierzchni stawowej.
- C. dłoniowo-łokciowego większa niż $\frac{1}{4}$ powierzchni stawowej.
- D. grzbietowo-promieniowego mniejsza niż $\frac{1}{3}$ powierzchni stawowej.
- E. dłoniowo-łokciowego mniejsza niż $\frac{1}{4}$ powierzchni stawowej.

Nr 23. W celu oceny integralności zachyłków pobocznych, przed wyborem techniki leczenia operacyjnego złamania szyjki kości śródręcza, najlepiej dokonać oceny radiologicznej w projekcji:

- A. Brewertona.
- B. Brodena.
- C. Greenspana.
- D. Strykera.
- E. West Point.

Nr 24. W przypadku objawowego, zastarzałego zwichnięcia stawu barkowo-obończykowego wskazane jest przeprowadzanie zabiegu operacyjnego wg:

- A. Puttiego-Platta.
- B. Weavera-Dunna.
- C. Magnusona-Stacka.
- D. Rockwooda-Wirtha.
- E. Edena-Hybbinetta.

Nr 25. Dostęp wg Kaplana wykonywany w celu przeprowadzenia otwartego nastawienia i stabilizacji wewnętrznej złamania typu Mason 2 należy poprowadzić pomiędzy mięśniami:

- A. łokciowym i prostownikiem wspólnym palców.
- B. łokciowym i prostownikiem łokciowym nadgarstka.
- C. prostownikiem wspólnym palców i prostownikiem promieniowym nadgarstka krótkim.
- D. prostownikiem łokciowym nadgarstka i prostownikiem promieniowym nadgarstka długim.
- E. prostownikiem łokciowym nadgarstka i prostownikiem wspólnym palców.

Nr 26. Leczenie operacyjne złamań kości promieniowej wymaga odtworzenia anatomicznego jej wygięcia w stronę promieniową, z uwagi na to, że każde 5° utraty krzywizny powoduje ograniczenie ruchu rotacji o:

- A. 5° .
- B. 10° .
- C. 15° .
- D. 20° .
- E. 25° .

Nr 27. Poszerzony dostęp dłoniowy do końca dalszego kości promieniowej wymaga:

- 1) cięcia skórniego przez brudzę dłoniową zginaczy nadgarstka w celu uzyskania dostępu do wyrostka rylcowatego kości promieniowej;
- 2) przecięcia troczka zginaczy;
- 3) odsunięcia ścięgna mięśnia zginacza promieniowego nadgarstka na stronę łokciową;
- 4) odsunięcia ścięgna mięśnia zginacza długiego kciuka na stronę łokciową;
- 5) przecięcia pochewki ścięgna mięśnia zginacza promieniowego nadgarstka;
- 6) odcięcia mięśnia nawrotnego czworobocznego.

Prawidłowa odpowiedź to:

A. 1,3,6.   **B.** 2,3,5,6.   **C.** 1,2,3,5.   **D.** 1,2,3,4,6.   **E.** wszystkie wymienione.

Nr 28. Leczenie operacyjne złamania Galeazzi:

- 1) przeprowadza się poprzez dokonanie otwartego nastawienia i stabilizacji wewnętrznej z dostępu Henry'ego;
- 2) z założenia powinno skutkować anatomicznym nastawieniem odłamów kostnych;
- 3) wymaga śródoperacyjnej oceny DRUJ w czasie ruchów rotacyjnych przedramienia, przede wszystkim w supinacji;
- 4) w przypadku niestabilności DRUJ wyłącznie w pronacji musi zostać uzupełnione zastosowaniem unieruchomienia zewnętrznego;
- 5) w przypadku niestabilności DRUJ wyłącznie w supinacji musi zostać uzupełnione przeprowadzeniem jednego drutu Kirschnera ponad bliższym brzegiem DRUJ;
- 6) w przypadku niestabilności DRUJ w pronacji i supinacji wymaga zastosowania dwóch drutów Kirschnera przeprowadzonych ponad bliższym brzegiem DRUJ.

Prawidłowa odpowiedź to:

A. 1,2,3.   **B.** 1,2,4.   **C.** 1,2,4,6.   **D.** 3,4,5,6.   **E.** wszystkie wymienione.

Nr 29. Dostęp Chamaya umożliwia uwidocznienie trzonu paliczka poprzez:

- A.** wycięcie trójkątnego fragmentu rozciągniętego prostownika po stronie promieniowej palca.
- B.** wycięcie włókien łukowatych rozciągniętego prostownika bocznie od pasma centralnego po stronie promieniowej palca.
- C.** nacięcie aparatu prostowników po stronie grzbietowej palca w kształcie litery V skierowanej podstawą dystalnie.
- D.** nacięcie pasma bocznego palca w kształcie litery V skierowaną podstawą proksymalnie po stronie promieniowej palca.
- E.** nacięcie pasma bocznego palca w kształcie litery V skierowanej podstawą dystalnie po stronie łokciowej lub promieniowej palca.

Nr 30. Postępowaniem z wyboru w przypadku zaopatrywania wieloodłamowego złamania paliczka dystalnego palca ręki jest:

- A. usunięcie płytki paznokciowej w przypadku znacznego uszkodzenia macierzy paznokcia.
- B. pozostawienie płytki paznokciowej w przypadku znacznego uszkodzenia macierzy paznokcia.
- C. usunięcie płytki paznokciowej oraz zeszcycie macierzy paznokcia w przypadku jej znacznego uszkodzenia.
- D. usunięcie płytki paznokciowej w każdym przypadku obecności krwiaka podpaznokciowego.
- E. ewakuacja krwiaka podpaznokciowego oraz pozostawienie płytki paznokciowej w przypadku znacznego uszkodzenia macierzy paznokcia.

Nr 31. Wskazaniem do leczenia zachowawczego złamania kości łódeczkowatej w unieruchomieniu gipsowym jest złamanie:

- A. bieguna dalszego bez przemieszczenia.
- B. bieguna bliższego z przemieszczeniem do 1 mm.
- C. bieguna bliższego zarówno z przemieszczeniem jak i bez przemieszczenia.
- D. talii z przemieszczeniem wynoszącym do 1 mm.
- E. talii z przemieszczeniem wynoszącym do 2 mm.

Nr 32. Wskazaniem do leczenia operacyjnego izolowanego złamania guzka większego kości ramiennej jest przemieszczenie wynoszące w płaszczyźnie czołowej powyżej:

- A. 1 mm.   B. 2 mm.   C. 5 mm.   D. 10 mm.   E. 15 mm.

Nr 33. Wskazaniem do endoprotezoplastyki połowicznej stawu ramiennie-łopatkowego nie jest:

- A. złamanie czterofragmentowe końca bliższego kości ramiennej z przemieszczeniem w przypadku chorego w podeszłym wieku.
- B. złamanie czterofragmentowe końca bliższego kości ramiennej z przemieszczeniem bocznym głowy kości ramiennej o 10 mm.
- C. złamanie czterofragmentowe końca bliższego kości ramiennej ze zwknięciem stawu ramiennie-łopatkowego.
- D. złamanie rozszczepienne głowy kości ramiennej.
- E. złamanie głowy kości ramiennej z towarzyszącym złamaniem chrzęstno-kostnym powodującym zagniecenie powierzchni artykulacyjnej.

Nr 34. Leczenie operacyjne złamania kości łódeczkowatej:

- 1) przeprowadza się z dostępu dłoniowego w przypadku złamań bieguna dalszego;
- 2) przeprowadza się z dostępu grzbietowego w przypadku złamań bieguna bliższego;
- 3) prowadzi do zrostu w ~93% przypadków niezależnie od zastosowanego dostępu operacyjnego;
- 4) jest optymalnym postępowaniem terapeutycznym w przypadku złamań kości łódeczkowatej stanowiących jeden z elementów uszkodzenia okołoksiężycowego;
- 5) w przypadku zastosowania dostępu grzbietowego umożliwia dokładniejsze umiejscowienie śruby w osi długiej kości;
- 6) w przypadku zastosowania dostępu dłoniowego umożliwia łatwiejsze odzyskanie długości kości i wprowadzenie przeszczepów kostnych w przypadku wieloodłamowego złamania na poziomie talii.

Prawidłowa odpowiedź to:

A. 1,2,3.   **B.** 1,2,4.   **C.** 1,2,4,6.   **D.** 3,4,5,6.   **E.** wszystkie wymienione.

Nr 35. Technika operacyjna wszczepiania endoprotezy stawu ramiennie-łopatkowego zakłada, że trzpień endoprotezy należy osadzić w kanale kości ramiennej względem linii międzynadłękciowej w:

A. antetorsji ~15°.	D. retrowersji ~10°.
B. antewersji ~15°.	E. retrowersji ~20°.
C. antetorsji ~20°.	

Nr 36. U chorego z rozpozną rozsiań chorobą nowotworową, z obecnością ogniska przerzutowego w kości ramiennej, profilaktyczną stabilizację wewnętrzną należy przeprowadzić w przypadku zajęcia:

- A.** minimum 33% kości.
B. minimum 40% kości.
C. 50-75% kości.
D. minimum 80% kości.
E. minimum 90% kości.

Nr 37. Ściągнем najczęściej ulegającym zerwaniu w wyniku drażnienia przez materiał zespalaający po osteosyntezie płytkowej złamania końca dalszego kości promieniowej z dostępu grzbietowego jest ścięgno mięśnia:

- A.** prostownika długiego kciuka.
B. prostownika promieniowego nadgarstka.
C. prostownika krótkiego kciuka.
D. prostownika właściwego wskaziciela.
E. ramiennie-promieniowego.

Nr 38. Dopuszczalnym przemieszczeniem złamania trzonu IV kości śródręcza jest:

- A. ugięcie kątowe do 40° w płaszczyźnie strzałkowej ze szczytem ugięcia skierowanym grzbietowo.
- B. ugięcie kątowe do 40° w płaszczyźnie strzałkowej ze szczytem ugięcia skierowanym dłoniowo.
- C. ugięcie kątowe do 30° w płaszczyźnie strzałkowej ze szczytem ugięcia skierowanym grzbietowo.
- D. ugięcie kątowe do 30° w płaszczyźnie strzałkowej ze szczytem ugięcia skierowanym dłoniowo.
- E. ugięcie kątowe do 20° w płaszczyźnie strzałkowej ze szczytem ugięcia skierowanym grzbietowo.

Nr 39. Dostęp tylny wg Judeta stosuje się w celu przeprowadzenia otwartego nastawienia i stabilizacji wewnętrznej złamania:

- A. łopatki.
- B. końca bliższego kości ramiennej.
- C. końca dalszego kości ramiennej.
- D. trzonu kości ramiennej.
- E. końca bliższego kości łokciowej.

Nr 40. W przypadku zespolenia złamania przezkrętarzowego kości udowej metodą DHS parametrem służącym do oceny prawidłowego położenia śruby jest:

- A. centralnie poprowadzona śruba w szyjce kości udowej pod kątem 135° do trzonu kości udowej.
- B. ocena radiologiczna odległości od „koniuszka do wierzchołka” (TAD) na zdjęciach RTG w projekcji AP i osiowej, która powinna wynosić powyżej 25 mm.
- C. ocena radiologiczna odległości od „koniuszka do wierzchołka” (TAD) na zdjęciach RTG w projekcji AP i osiowej, która powinna wynosić poniżej 25 mm.
- D. ocena radiologiczna kąta pomiędzy śrubą szyjkową a elementem udowym, który powinien wynosić 130° .
- E. ocena radiologiczna kąta pomiędzy śrubą szyjkową a elementem udowym, który powinien wynosić 135° .

Nr 41. Złamanie 33B3 to:

- A. złamanie podgłowe szyjki kości udowej, a leczeniem z wyboru są śruby kaniulowane.
- B. złamanie podgłowe szyjki kości udowej, a leczeniem z wyboru jest DHS.
- C. złamanie przestawowe końca dalszego kości udowej w płaszczyźnie czołowej (Hoffy), które wymaga zespolenia śrubami kaniulowanymi.
- D. złamanie nadkłykciowe kości udowej, a leczeniem z wyboru jest DCS.
- E. złamanie przestawowe końca dalszego kości udowej w płaszczyźnie czołowej (Hoffy), a leczeniem z wyboru jest płyta kłykciowa.

Nr 42. W złamaniu końca dalszego kości udowej prawidłowe leczenie polega na:

- A. ułożeniu chorego na stole tradycyjnym na plecach z podpórką pod kolano, dostęp boczny.
- B. ułożeniu chorego na stole wyciągowym trakcją w osi kończyny, dostęp boczny.
- C. ułożeniu chorego na stole wyciągowym trakcją w osi kończyny, dostęp pośrodkowy.
- D. ułożeniu chorego na stole tradycyjnym na plecach w wyproście i trakcji, dostęp boczny.
- E. ułożeniu na stole tradycyjnym na plecach i zgiętym kolanem do kąta 90 stopni, dostęp pośrodkowy.

Nr 43. W złamaniu końca bliższego kości piszczelowej typu V według klasyfikacji Schatzkera wykonuje się dostęp:

- A. przednio-boczny i przednio-przyśrodkowy.
- B. boczny i tylnio-przyśrodkowy.
- C. pośrodkowy.
- D. tylnio-boczny i przednio-przyśrodkowy.
- E. przednio-boczny i tylnio-przyśrodkowy.

Nr 44. Złamanie końca bliższego kości piszczelowej typu IV według klasyfikacji Schatzkera z przemieszczeniem odłamów 5 mm leczy się:

- A. zawsze zachowawczo w gipsie udowym, w wyproście przez okres 6 tygodni.
- B. operacyjnie, zespalając kłykieć przyśrodkowy.
- C. czynnościowo w ortezie, gdyż te złamania są stabilne i nie ulegają znaczącym przemieszczeniom.
- D. zawsze operacyjnie uzupełniając ubytki w kłykci bocznym przeszczepami i stabilizując kłykieć płytą podpórczą.
- E. zawsze operacyjne z dwóch dostępów operacyjnych, stabilizując kłykieć boczny i przyśrodkowy.

Nr 45. Złamanie 32B według klasyfikacji AO to złamanie:

- A. podkrętarzowe kości udowej i leczy się je gwoździem Gamma rozwiercanym o średnicy o 1-2 mm mniejszej od największego rozwiertaka.
- B. trzonu kości udowej z zachowaniem kontaktu odłamów i leczy się je gwoździem śródszpikowym blokowany rozwiercanym o średnicy o 1-2 mm mniejszej od największego rozwiertaka.
- C. trzonu kości udowej bez zachowania kontaktu odłamów głównych i leczy się je gwoździem śródszpikowym blokowany nierozwiercanym.
- D. trzonu kości udowej z zachowaniem kontaktu odłamów i leczy się je gwoździem śródszpikowym blokowany nierozwiercanym o najmniejszej średnicy, blokowany dystalnie.
- E. trzonu kości udowej z zachowaniem kontaktu odłamów i leczy się je płytką kątowostabilną w technice MIPPO.

Nr 46. Złamanie szyjki kości udowej u chorego po leczeniu operacyjnym złamania trzonu kości udowej gwoździem śródszpikowym jest spowodowane:

- A.** nieprawidłowym punktem wprowadzenia gwoźdź śródszpikowego – poza otworem gruszkowatym i wymaga zespolenia śrubami kaniulowanymi.
- B.** zbyt silnym działaniem wyciągu kończyny i wymaga zespolenia śrubami kaniulowanymi.
- C.** prawidłowym punktem wprowadzenia w otworze gruszkowatym, ale zbyt grubym gwoździem śródszpikowym, nie wymaga leczenia operacyjnego a jedynie odciążenia kończyny przez okres 6 tygodni.
- D.** zbyt dużym przywiedzeniem kończyny i złamaniem w trakcie wprowadzania gwoźdź śródszpikowego; nie wymaga leczenia operacyjnego a jedynie odciążenia kończyny przez okres 6 tygodni.
- E.** zdarza się jedynie przy stosowaniu gwoździ Gamma i nie wymaga leczenia operacyjnego.

Nr 47. Po zespoleniu złamania plateau piszczeli:

- A.** unieruchamia się kończynę w szynie gipsowej przez okres 6 tygodni a następnie pozwala obciążać operowaną kończynę.
- B.** nie unieruchamia się kończyny i pozwala na jej pełne obciążanie po usunięciu szwów, zazwyczaj w 3.-4. tygodniu po operacji.
- C.** unieruchamia się kończynę w ortezie i pozwala na pełne obciążanie.
- D.** unieruchamia się kończynę w szynie gipsowej na okres 6 tygodni i pozwala na pełne obciążanie po 3 miesiącach.
- E.** nie stosuje się żadnego unieruchomienia i pozwala na pełne obciążanie po 12 tygodniach od złamania.

Nr 48. Wskaż sposób, w jaki wykonuje się zespolenie złamania trzonu kości piszczelowej gwoździem blokowanym rozwiercany:

- A.** zakłada się niedokrwienie, nastawia złamanie , wprowadza drut prowadzący z oliwką, rozwierca jamę szpikową a następnie wprowadza gwoździe śródszpikowy.
- B.** nie zakłada się niedokrwienia, nastawia złamanie, wprowadza drut prowadzący z oliwką, rozwierca jamę szpikową a następnie wprowadza gwoździe śródszpikowy.
- C.** nie zakłada się niedokrwienia, nastawia złamanie, wprowadza drut prowadzący bez oliwki, rozwierca jamę szpikową a następnie wprowadza gwoździe śródszpikowy.
- D.** zakłada się niedokrwienie, nastawia złamanie, wprowadza gwoździe śródszpikowy najcieńszy z dostępnych.
- E.** wszystkie powyższe są fałszywe.

Nr 49. 32-letni mężczyzna zgłosił się do poradni ortopedycznej z wynikiem rezonansu magnetycznego stawu kolanowego po urazie stawu kolanowego na motorze. W rezonansie opisano: złamanie rozszczepienno-wgnieceniowe kłykcia bocznego z obniżeniem powierzchni stawowej o 10 mm w części centralnej oraz uszkodzenie więzadła krzyżowego przedniego z 5 mm fragmentem kostnym wyniosłości międzykłykciowej. Leczeniem z wyboru jest:

- A. orteza udowo-podudziowa zablokowana 10-90 stopni z odciążeniem kończyny przez 6 tygodni.
- B. artroskopia kolana z jednoczasową stabilizacją złamania kłykcia i rekonstrukcją więzadła krzyżowego przedniego i podjęcie wczesnego ruchu.
- C. unieruchomienie w szynie gipsowej z 10 stopniowym deficytem wyprostu i odciążeniem do 6 tygodni, później ewentualnie rekonstrukcja więzadła krzyżowego przedniego.
- D. otwarta repozycja, podniesienie powierzchni stawowej kłykcia bocznego i stabilizacja złamania płytą podpórczą.
- E. artroskopia kolana, zespolenie oderwanego fragmentu wyniosłości śrubami Herbert i otwarta repozycja złamania kłykcia bocznego piszczeli i zespolenie płytą podpórczą.

Nr 50. Jakiego implantu należy użyć do zespolenia złamania typu 31A3 wg AO?

- A. DHS 2-otworowy.
- B. DHS 5-otworowy.
- C. gwóźdź śródszpikowy odkolanowy.
- D. gwóźdź Gamma.
- E. gwóźdź udowy prosty.

Nr 51. Który rodzaj unaczynienia ma kluczowe znaczenie w zaopatrywaniu kości w procesie gojenia przy złamaniu 1/3 bliższej trzonu kości piszczelowej?

- A. gałęzie wstępujące od tętnicy odżywczej kości piszczelowej.
- B. gałąź zstępująca od tętnicy odżywczej kości piszczelowej.
- C. unaczynienie okostnowe.
- D. unaczynienie śródkostne.
- E. każdy z wymienionych ma podobny wpływ na gojenie złamania.

Nr 52. Cztery podstawowe zasady dotyczące leczenia operacyjnego złamań typu pilon, opisane przez Røediego i Allgowera, obejmują wszystkie poniższe, oprócz:

- A. odtworzenia prawidłowej długości kości strzałkowej.
- B. delikatnego obchodzenia się z tkankami miękkimi.
- C. anatomicznej rekonstrukcji powierzchni stawowej dalszej nasady kości piszczelowej.
- D. uzupełnienia ubytków przeszczepami kostnymi.
- E. trwałego zespolenia odłamów przy użyciu płyty podpórczej od strony przyśrodkowej.

Nr 53. U pacjenta ze złamaniem otwartym trzonu kości piszczelowej typu II wg Gustilo-Andersona wykonano zespolenie gwoździem śródszpikowym oraz pierwotne opracowanie, oczyszczenie i zamknięcie rany. Takie postępowanie jest:

- A. prawidłowe, ponieważ nie wykazano wyższego odsetka powikłań infekcyjnych przy zastosowaniu zespolenia śródszpikowego i techniki wczesnego zamknięcia rany.
- B. prawidłowe, jednak czas potrzebny do osiągnięcia zrostu będzie dłuższy niż w przypadku leczenia stabilizatorem zewnętrznym.
- C. błędne, ponieważ nie powinno się stosować zespolenia śródszpikowego w złamaniach otwartych aby uniknąć infekcji głębokiej.
- D. błędne, ponieważ obowiązującym standardem postępowania jest odroczone zamknięcie rany w przypadku złamań otwartych.
- E. wszystkie powyższe stwierdzenia są fałszywe.

Nr 54. Śruba Pollera to:

- A. nazwa śruby ciągnącej w złamaniach kostek podudzia, stabilizującej trójkąt Volkmana.
- B. nazwa śruby ciągnącej w złamaniu kostek, stabilizującej guzek Tillaux-Chaput.
- C. to rodzaj śruby-odbojnika służącej do prawidłowego nakierowania i poprawienia stabilności gwoźdźca śródszpikowego w okolicach przynasadowych.
- D. rodzaj śruby blokującej dystalny otwór w gwoździu śródszpikowym.
- E. to rodzaj dodatkowej śruby w gwoździach typu Ekspert, służącej do blokowania wielopłaszczyznowego.

Nr 55. Do możliwych powikłań otwartej repozycji kości piętowej z dostępu bocznego nie należy:

- A. rozejście się brzegów rany.
- B. zapalenie kości.
- C. ograniczenie ruchomości stawu skokowego dolnego.
- D. uszkodzenie nerwu łydkowego powierzchownego.
- E. kompleksowy zespół bólu regionalnego.

Nr 56. Złamanie kostki bocznej leczy się operacyjnie z wykorzystaniem różnych implantów, z wyjątkiem:

- A. drutu Kirschnera wprowadzonego śródszpikowo.
- B. śruby ciągnącej i płytki neutralizującej.
- C. płytki w technice płytki mostującej.
- D. popręgu Webera.
- E. śruby wprowadzonej śródszpikowo.

Nr 57. W przypadku stosowania do zespolenia kostki bocznej śrub o średnicy 3,5 mm i zastosowaniu techniki śruby ciągnącej, prawidłowym postępowaniem jest użycie:

- A. w pierwszym otworze za głową wiertła o średnicy 2,5 mm, a w odłamie dalszym wiertła o średnicy 3,5 mm.
- B. w pierwszym otworze za głową wiertła o średnicy 3,5 mm, a w odłamie dalszym wiertła o średnicy 2,5 mm.
- C. w pierwszym otworze za głową wiertła o średnicy 2,7 mm, a w odłamie dalszym wiertła o średnicy 3,5 mm.
- D. śruby samogwintujące o średnicy 3,5 mm w oba odłamy.
- E. żadnego z wymienionych.

Nr 58. W leczeniu operacyjnym złamania typu II według klasyfikacji Schatzkera stosuje się następujące implanty:

- A. śruby gąbczaste 6,5 mm i płytę podpórczą LCP 4,5 mm grubości.
- B. śruby gąbczaste 6,5 mm.
- C. śruby gąbczaste i płytę prostą LCP.
- D. śruby gąbczaste 6,5 mm i płytkę LCP 2,5 mm.
- E. gwóźdź blokowany rekonstrukcyjny typu Expert.

Nr 59. Wskaż falszywe stwierdzenie dotyczące osteotomii ześlizgowej krętarza dużego:

- A. pozostawia przyczepy mięśnia pośladkowego średniego i obszernego bocznego przy odciętym fragmencie krętarza.
- B. nie jest wskazana w przypadku rozległej osteolizy krętarza.
- C. wskazana jest podczas usuwania wgojonego trzpienia bezcementowego.
- D. charakteryzuje się podobnym odsetkiem stawów rzekomych jak klasyczna osteotomia krętarza dużego.
- E. ocena i dostęp do panewki jest gorszy niż w klasycznej osteotomii krętarzowej.

Nr 60. Najczęstszym powikłaniem stosowania trzpieni poresekcyjnych w protezoplastyce rewizyjnej jest:

- A. zwichnięcie.
- B. zakażenie.
- C. migracja.
- D. złamanie okołoprotezowe.
- E. osteoliza okołoprotezowa.

Nr 61. Złamanie okołoprotezowe B1 wokół trzpienia bezcementowego wymaga:

- A. zamkniętej repozycji, jeżeli jest przemieszczone i leczenia bezoperacyjnego.
- B. otwartej repozycji i stabilizacji przy pomocy płyty i wkrętów lub kabli.
- C. wymiany trzpienia na modułarny trzpień rewizyjny, także bezcementowy.
- D. wymiany trzpienia na cementowany trzpień rewizyjny.
- E. otwartej repozycji złamania i stabilizacji pętlami drutu.

Nr 62. Przed usuwaniem prawidłowo zacementowanego i nieobluzowanego trzpienia endoprotezy biodra podczas protezoplastyki rewizyjnej należy najpierw:

- 1) usunąć cement z okolicy górnobocznej części trzpienia;
- 2) odciąć dłutem połączenie cement – kość w dostępnym zakresie;
- 3) odciąć połączenie proteza – cement w dostępnym zakresie;
- 4) możliwie szeroko odciąć przyczepy mięśniowe od krętarza, aby zapobiec jego złamaniu;
- 5) założyć profilaktycznie pętlę drutu wokół szyjki kości udowej.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A.** 1 i 4.   **B.** 2 i 5.   **C.** 1 i 3.   **D.** 2 i 4.   **E.** 4 i 5.

Nr 63. Podczas protezoplastyki rewizyjnej trzpienia przy istniejących ubytkach segmentowych ściany kości udowej przekraczających 30% średnicy kości udowej, trzpień bezcementowy endoprotezy rewizyjnej powinien sięgać obwodowo od ubytku na odległość co najmniej:

- A.** średnicy kości udowej.   **D.** 4-krotności średnicy kości udowej.
B. 2-krotności średnicy kości udowej.   **E.** 6-krotności średnicy kości udowej.
C. 3-krotności średnicy kości udowej.

Nr 64. Klasyfikacja Vancouver opisuje:

- A.** rodzaje ubytków kostnej panewki.
B. rodzaje ubytków kości udowej.
C. ryzyko obecności zakażenia okołoprotezowego.
D. rodzaje złamań okołoprotezowych.
E. strefy wokół płaszcza cementu w kości udowej.

Nr 65. Wysoki wskaźnik głowowo-szyjkowy (stosunek średnicy głowy do średnicy szyjki endoprotezy) wskazuje na:

- A.** zwiększone ryzyko zwichnięcia endoprotezy biodra.
B. zwiększone ryzyko wystąpienia konfliktu udowo - panewkowego.
C. pooperacyjne wydłużenie operowanej kończyny.
D. zmniejszone ramię działania mięśni pośladkowych.
E. zmniejszone ryzyko zwichnięcia endoprotezy biodra.

Nr 66. Wskaż prawdziwe stwierdzenia dotyczące złamań okołoprotezowych:

- 1) śródoperacyjne złamania kości udowej zdarzają się częściej podczas implantacji protez bezcementowych;
- 2) w późnym okresie pooperacyjnym do złamania okołoprotezowego może dojść w mechanizmie złamania zmęczeniowego;
- 3) płeć męska jest czynnikiem zwiększonego ryzyka złamania okołoprotezowego;
- 4) koślawy kształt szyjki kości udowej sprzyja powstawaniu złamania okołoprotezowego;
- 5) obecność masywnych skostnień pozaszkieletowych jest czynnikiem ryzyka złamania okołoprotezowego.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A.** 1,2,5.   **B.** 1,3,5.   **C.** 1,4,5.   **D.** 2,3,4.   **E.** 3,4,5.

Nr 67. Nadmierna antewersja zaimplantowanej panewki stawu biodrowego powoduje, że niebezpieczne są ruchy:

- A. zgięcia i rotacji wewnętrznej.
- B. wyprostu i rotacji zewnętrznej.
- C. wyprostu i odwiedzenia.
- D. zgięcia i rotacji zewnętrznej.
- E. przywiedzenia i rotacji wewnętrznej.

Nr 68. Wskaż prawdziwe stwierdzenia dotyczące zwichnięcia endoprotezy:

- 1) pacjenci po implantacji endoprotezy biodra z powodu martwicy głowy kości udowej wykazują zwiększone ryzyko zwichnięcia endoprotezy;
- 2) rekonstrukcja krótkich rotatorów i tylnej torebki 100-krotnie zmniejsza ryzyko tylnego zwichnięcia endoprotezy implantowanej z dostępu tylnobocznego;
- 3) endoprotezoplastyka w złamaniu szyjki kości udowej wiąże się ze zwiększonym ryzykiem zwichnięcia;
- 4) lateralizacja trzpienia rewizyjnego zmniejsza ryzyko zwichnięcia endoprotezy biodra;
- 5) brak zrostu kostnego, a jedynie zrost włóknisty, nawet bez przemieszczenia krętarza większego zwiększa istotnie ryzyko zwichnięcia endoprotezy biodra.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A. 1,2,5.   B. 1,3,4.   C. 2,3,4.   D. 2,4,5.   E. 3,4,5.

Nr 69. Które z wymienionych należą do „kryteriów dużych” rozpoznania infekcji okołoprotezowych wg Konsensusu Filadelfijskiego 2018?

- 1) dwa dodatnie wyniki posiewów patogenu o tym samym fenotypie;
- 2) obrzęk, zaczerwienienie i wzmożone ocieplenie skóry stawu po implantacji endoprotezy;
- 3) dwa dodatnie wyniki posiewów bez względu na fenotyp patogenu;
- 4) jeden dodatni wynik posiewu;
- 5) potwierdzona obecność przetoki drążącej do stawu lub widoczna endoproteza.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A. 1,3.   B. 1,3,5.   C. 1,5.   D. 2,4.   E. wszystkie wymienione.

Nr 70. Przeciwwskazaniem do leczenia infekcji okołoprotezowych stawów biodrowych i kolanowych metodą jednoetapową nie jest:

- A. infekcja małoźjadliwą bakterią.
- B. infekcja wielobakteryjna.
- C. obecność ogólnych objawów infekcji.
- D. brak identyfikacji drobnoustroju.
- E. zła jakość kości i tkanek miękkich.

Nr 71. Jednoetapowa metoda leczenia infekcji okołoprotezowej może być zastosowana:

- 1) w przypadku, gdy przed rozpoczęciem operacji znamy fenotyp patogenu i mamy dostępny efektywnie działający na niego antybiotyk;
- 2) w każdym przypadku - wybór między metodą jednoetapową a dwuetapową zależy od preferencji i doświadczenia chirurga;
- 3) przy minimalnym ubytku tkanki kostnej pozwalającym na stabilne osadzenie endoprotezy rewizyjnej i minimalnym deficycie tkanek miękkich pozwalającym na właściwą rekonstrukcję torby stawowej i zaszycie skóry;
- 4) gdy zastosuje się empiryczną antybiotykoterapię miejscową (implantacja dostawowa nośnika uwalniającego antybiotyk) i systemową (empiryczna antybiotykoterapia dożylna);
- 5) przy ujemnych wynikach posiewów przy niewielkim podwyższeniu stężenia CRP, co świadczy o małej zjadliwości patogenu.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A.** 1,3.   **B.** 1,3,5.   **C.** 1,5.   **D.** 2,4.   **E.** wszystkie wymienione.

Nr 72. Podanie wankomycyny w profilaktyce okołoperacyjnej w pierwotnej endoprotezoplastyce stawów biodrowych i kolanowych należy rozważyć u chorych:

- 1) którzy mieli w przeszłości reakcję anafilaktyczną po podaniu antybiotyków z grupy cefalosporyn i linkozamidów;
- 2) pochodzących ze środowisk o dużej częstości występowania MRSA;
- 3) będących nosicielami MRSA (dodatni wynik posiewu z wymazu z nosa wykonanego przed operacją);
- 4) pracowników ochrony zdrowia;
- 5) leczonych w obiektach, w których niedawno stwierdzono ognisko MRSA.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A.** 1,3.   **B.** 1,3,5.   **C.** 1,5.   **D.** 2,4.   **E.** wszystkie wymienione.

Nr 73. W infekcjach okołoprotezowych stawu ramiennego:

- 1) przy operacji rewizyjnej w każdym wypadku zaleca się stosowanie endoprotezy odwróconej ze względu na występowanie poinfekcyjnej niewydolności mięśni stożka rotatorów;
- 2) zaleca się przedłużenie czasu hodowli materiału wysłanego do badania mikrobiologicznego;
- 3) antybiotykiem z wyboru stosowanym w każdym przypadku jest klindamycyna, ze względu na częste zakażenia *Propionibacterium acnes* (*Cutibacterium acnes*);
- 4) najczęstszymi patogenami sprawczymi są gronkowce i *Propionibacterium acnes* (*Cutibacterium acnes*);
- 5) przy leczeniu nie zaleca się stosowania spacerów stawowych z antybiotykiem.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A.** 1,3.   **B.** 1,3,5.   **C.** 1,5.   **D.** 2,4.   **E.** wszystkie wymienione.

Nr 74. Wpływ na stabilność zespołów złamań krętarzowych ma:

- 1) morfologia złamania - przebieg linii złamania;
- 2) zastosowanie w leczeniu śrubopłytki w złamaniach niestabilnych;
- 3) właściwe ułożenie pacjenta na stole wyciągowym;
- 4) integralność przedniej ściany krętarza większego;
- 5) czas operacji.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A.** tylko 1.   **B.** 1,2.   **C.** 1,2,5.   **D.** 2,3.   **E.** tylko 4.

Nr 75. Wskaż prawdziwe stwierdzenie dotyczące zastosowania gwoździ śródszpikowych w leczeniu złamań krętarzowych:

- A.** ich zastosowanie wpływa znacząco na wynik leczenia - szczególnie w złamaniach niestabilnych.
- B.** charakteryzują się lepszymi parametrami biomechanicznymi w porównaniu do zespołów płytkowych.
- C.** zastosowanie zespołów śródszpikowych pozwala uzyskać lepsze wyniki funkcjonalne ze względu na mniejsze skrócenie szyjki kości udowej w porównaniu do zespołów płytkowych.
- D.** prawdziwe są odpowiedzi A,B,C.
- E.** prawdziwe są odpowiedzi B,C.

Nr 76. Który czynnik ma istotny wpływ na sukces leczenia chirurgicznego złamań krętarzowych?

- A.** jakość tkanki kostnej.
- B.** morfologia złamania.
- C.** jakość repozycji złamania.
- D.** pozycjonowanie implantu.
- E.** wszystkie powyższe.

Nr 77. Według wielu rejestrów światowych endoprotez najczęstszą przyczyną zabiegów rewizyjnych po alloplastyce stawu biodrowego jest:

- A.** ból.
- B.** zwichnięcie endoprotezy.
- C.** infekcja.
- D.** obluzowanie aseptyczne.
- E.** złamanie okołoprotezowe.

Nr 78. W rok po wykonaniu alloplastyki anatomicznej stawu ramiennego należy pacjentowi bezwzględnie odradzić:

- A.** dźwiganie ciężaru powyżej 5 kg.   **D.** wykonywanie pompek.
- B.** dźwiganie ciężaru powyżej 10 kg.   **E.** nie stosuje się ograniczeń.
- C.** grę w tenisa.

Nr 79. O stabilności endoprotezy we wczesnym okresie po zabiegu alloplastyki decyduje:

- 1) rozmiar głowy endoprotezy;
- 2) pozycja implantowanej panewki;
- 3) pozycja implantowanego trzpienia endoprotezy;
- 4) artykulacja stawowa;
- 5) cementowanie trzpienia endoprotezy.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A. 1,5.   B. 1,2,3.   C. 4,5.   D. 2,4.   E. 3,5.

Nr 80. Wskazaniem do implantacji odwróconej protezy stawu ramiennego nie jest:

- A. niestabilność przewlekła stawu ramiennego.
B. masywne uszkodzenie stożka rotatorów.
C. złamanie szyjki chirurgicznej kości ramiennej u osób poniżej 65. r.ż.
D. proksymalna migracja głowy kości ramiennej, indeks AHL < 5 mm.
E. niepowodzenie alloplastyki anatomicznej.

Nr 81. Bezwzględny przeciwwskazaniem do implantacji odwróconej protezy stawu ramiennego jest:

- A. masywne uszkodzenie stożka rotatorów.
B. uszkodzenie nerwu nadłopatkowego.
C. złamanie typu IV wg Neer.
D. brak aktywności mięśnia naramiennego.
E. zerwanie ścięgna głowy długiej mięśnia dwugłowego.

Nr 82. Co nie jest objawem uszkodzenia nerwu pośrodkowego na poziomie 1/2 przedramienia?

- A. brak funkcji mięśnia krótkiego odwodziciela kciuka.
B. brak funkcji mięśnia międzykostnego pierwszego.
C. ograniczenie supinacji przedramienia.
D. brak wyprostu palców w stawach śródręczno-paliczkowych.
E. zaburzenia czucia na grzbietowo-promieniowej powierzchni przedramienia i ręki.

Nr 83. Pierwotny, bezpośredni szew ścięgien powierzchownego i/lub głębokiego zginacza palców ręki u osoby dorosłej jest możliwy do:

- A. 24 godzin od urazu.
B. 2 tygodni od urazu.
C. 4 tygodni od urazu.
D. 8 tygodni od urazu.
E. 12 tygodni od urazu.

Nr 84. Przygotowując amputowany palec do transportu do ośrodka replantacyjnego należy:

- A. podwiązać naczynia w części bliższej, obłożyć palec gazikami nasączonymi solą fizjologiczną, włożyć do sterylnego pojemnika a pojemnik umieścić w wodzie z lodem.
- B. obłożyć go gazikami nasączonymi solą fizjologiczną, włożyć do sterylnego pojemnika a pojemnik umieścić w wodzie z lodem.
- C. obłożyć go gazikami nasączonymi solą fizjologiczną, włożyć do sterylnego pojemnika a pojemnik umieścić w naczyniu z lodem.
- D. amputowany palec oraz ranę zabandażować i obłożyć lodem.
- E. wypreparować i zaznaczyć naczynia i nerwy, powiadomić ośrodek o transporcie.

Nr 85. W przypadku urazowej amputacji kciuka na poziomie stawu śródręczno-paliczkowego najkorzystniejszym leczeniem rekonstrukcyjnym jest:

- A. wydłużenie I kości śródręcza.
- B. pogłębienie spoidła kciuk-wskaziciel.
- C. orteza zastępująca kciuk.
- D. nieunaczyniony przeszczep kostny połączony z plastyką skóry.
- E. mikrochirurgiczne przeniesienie palca ze stopy.

Nr 86. Co nie jest objawem uszkodzenia nerwu promieniowego na poziomie ½ ramienia?

- A. brak odwodzenia palców.
- B. brak zgięcia grzbietowego nadgarstka.
- C. ograniczenie supinacji przedramienia.
- D. brak wyprostowania palców w stawach śródręczno-paliczkowych.
- E. zaburzenia czucia na grzbietowo-promieniowej powierzchni przedramienia i ręki.

Nr 87. Przecięcie w drugiej strefie ścięgien powierzchownego i głębokiego zginacza palców u osoby dorosłej wymaga:

- A. bezwzględnego zszycia obu ścięgien.
- B. zszycia ścięgna głębokiego zginacza palców.
- C. zszycia ścięgna powierzchownego zginacza palców.
- D. odstępiania od pierwotnego zaopatrzenia ścięgien, ponieważ uszkodzenie jest w obrębie tzw. „ziemi niczyjej”.
- E. wykonania pierwotnego przeszczepienia ścięgna.

Nr 88. Które z wymienionych czynników nie znajdują zastosowania w regeneracji chrząstki stawowej?

- A. hodowle komórkowe z własnych, zdrowych chondrocytów.
- B. komórki macierzyste różnego pochodzenia.
- C. białka morfogenetyczne.
- D. płytkopochodne czynniki wzrostu.
- E. komórki pochodzące ze szpiku kostnego.

Nr 89. W przypadku obluzowania panewki bezcementowej bez dużych ubytków łożyska kostnego należy:

- A. wymienić panewkę na cementowaną.
- B. wymienić panewkę na bezcementową z wypełnieniem łożyska przeszczepami kostnymi.
- C. założyć pierścień rekonstrukcyjny + przeszczepy + panewka cementowana.
- D. założyć „dużą panewkę” opartą na pierścieniu kostnym panewki, z ew. użyciem przeszczepów kostnych.
- E. zamówić panewkę *custom made*.

Nr 90. Jakie uszkodzenia występują w obrażeniu przedramienia typu Essex-Lopresti?

- 1) uszkodzenie błony międzykostnej;
- 2) złamanie wyrostka dziobiastego kości łokciowej;
- 3) złamanie wieloodłamowe głowy kości promieniowej;
- 4) przerwanie brzośca mięśnia nawrotnego obłego;
- 5) zwichnięcie stawu promieniowo-łokciowego dalszego.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A. 1,2,3.   B. 1,2,4.   C. 1,3,5.   D. 2,3,4.   E. 3,4,5.

Nr 91. Jakie obrażenia towarzyszą przedniemu zwichnięciu stawu ramiennego?

- 1) złamanie tylna-bocznej powierzchni głowy kości ramiennej;
- 2) złamanie wyrostka kruczego łopatki;
- 3) złamanie guzka większego kości ramiennej;
- 4) uszkodzenie obrąbka panewki;
- 5) przerwanie ścięgna mięśnia piersiowego większego.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A. 1,2,3.   B. 1,3,4.   C. 2,3,4.   D. 2,4,5.   E. 3,4,5.

Nr 92. Jakie obrażenia są możliwą przyczyną uszkodzenia nerwu pachowego?

- 1) zwichnięcie przednie stawu ramiennego;
- 2) zwichnięcie stawu barkowo-obończykowego;
- 3) złamanie wieloodłamowe bliższego końca kości ramiennej z przemieszczeniem;
- 4) zwichnięcie tylne stawu ramiennego;
- 5) przerwanie ścięgna głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A. 1,2,3.
B. 1,3,4.
C. 2,3,5.
D. 2,4,5.
E. 3,4,5.

Nr 93. Jakie materiały do zespołów wykorzystuje się w operacyjnym leczeniu złamań trzonu obojczyka?

- 1) drut;
- 2) płyty i śruby;
- 3) śruby;
- 4) gwoździe śródszpikowe;
- 5) stabilizatory zewnętrzne.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A.** 1,2.   **B.** 2,3.   **C.** 2,4.   **D.** 3,4.   **E.** 4,5.

Nr 94. Wskaż prawdziwe stwierdzenia dotyczące skolioz wrodzonych:

- 1) wady wrodzone kręgosłupa pojawiają się na etapie formowania zrębu kręgów między 12. a 18. tygodniem życia płodowego;
- 2) wady wrodzone kręgosłupa pojawiają się na etapie formowania zrębu kręgów między 5. a 8. tygodniem życia płodowego;
- 3) jest to najczęstszy typ skoliozy, pojawia się średnio w około 3% populacji;
- 4) objawy kliniczne to: nieregularny przebieg wyrostków kolczystych, boczne skrzywienie kręgosłupa, zaburzenie krzywizn w płaszczyźnie strzałkowej, cechy zmian skórnych w zmianach dysraficznych, czasem naczyniaki skórne położone osiowo;
- 5) deformacje kręgosłupa obejmują: nieprawidłowy kształt kręgów (kręgi romboidalne, sferyczne, ołówkowate) oraz ich nieprawidłową liczbę.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A.** 1,3.   **B.** 1,5.   **C.** 2,4.   **D.** 3,4.   **E.** 3,5.

Nr 95. Optymalna średnica gwoździa do stabilizacji śródszpikowej kości udowej to:

- A.** średnica maksymalnej grubości użytego rozwiertaka.
B. średnica 0,5-1,0 mm większa od maksymalnej grubości użytego rozwiertaka.
C. średnica 0,5-1,0 mm mniejsza od maksymalnej grubości użytego rozwiertaka.
D. średnica 1,5-2,0 mm mniejsza od maksymalnej grubości użytego rozwiertaka.
E. średnica 3,0 mm mniejsza od maksymalnej grubości użytego rozwiertaka.

Nr 96. W wyborze sposobu operacyjnego leczenia złamań w obrębie kręgosłupa piersiowo-lędźwiowego i lędźwiowego stosuje się klasyfikację opartą na koncepcji kolumnowej budowy kręgosłupa F. Danisa. Według niego kręgosłup w powyższym odcinku jest:

- A.** jednokolumnowy.
B. dwukolumnowy.
C. trzykolumnowy.
D. czterokolumnowy.
E. pięciokolumnowy.

Nr 97. Postawienie rozpoznania ostrego zespołu ciasnoty przedziału powięziowego oznacza wskazanie do:

- A. podjęcia próby leczenia zachowawczego i w przypadku braku poprawy po 6 godzinach przeprowadzenie fascjotomii.
- B. podjęcia próby leczenia zachowawczego i w przypadku braku poprawy po 3 godzinach przeprowadzenie fascjotomii.
- C. podjęcia próby leczenia zachowawczego i w przypadku braku poprawy po 1 godzinie przeprowadzenie fascjotomii.
- D. bezzwłocznego przeprowadzenia fascjotomii.
- E. bezzwłocznego odjęcia kończyny powyżej objętego przedziału.

Nr 98. Zjawisko „*stress-shielding*” polega na:

- A. spadku gęstości mineralnej w części bliższej kości udowej wskutek zmniejszenia jej obciążeń po wprowadzeniu trzpienia protezy i przenoszenia obciążeń bezpośrednio do jej części dalszej, czemu towarzyszy wzrost gęstości mineralnej.
- B. wzrostu gęstości mineralnej w części bliższej kości udowej wskutek zwiększania jej obciążeń po wprowadzeniu trzpienia protezy i przenoszenia obciążeń bezpośrednio do jej części bliższej, czemu towarzyszy zwiększania gęstości mineralnej.
- C. spadku gęstości mineralnej w części dalszej kości udowej wskutek zwiększenia jej obciążeń po wprowadzeniu trzpienia protezy i przenoszenia obciążeń bezpośrednio do jej części dalszej, czemu towarzyszy spadek gęstości mineralnej.
- D. tworzeniu „neocortex” wokół 1/3 dalszego końca trzpienia protezy.
- E. żadnym z wymienionych.

Nr 99. Aminobisfosfoniany (BS) są lekami powszechnie stosowanymi do leczenia osteoporozy. Niekorzystnymi następstwami przewlekłej terapii BS mogą być zmiany kostne typu:

- 1) martwica żuchwy (ONJ);
- 2) złamania atypowe trzonu kości udowej (AFF);
- 3) guz brunatny;
- 4) resorpcja podokostnowa szyjki kości udowej;
- 5) guz Ewinga.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A. 1,2.   B. 1,3.   C. 2,4.   D. 1,2,5.   E. tylko 2.

Nr 100. Klasyfikacja Lodera odnosi się do:

- A. skolioz idiopatycznych.
- B. choroby Perthesa.
- C. wrodzonego uda krótkiego.
- D. złamań głowy kości udowej.
- E. młodzieńczego złuszczenia głowy kości udowej.

Nr 101. 10-letni chłopiec z mózgowym porażeniem dziecięcym w większości okoliczności przemieszcza się za pomocą wózka ręcznego z regulacją pozycji tułowia i obręczy kończyn dolnych; na dłuższych dystansach korzysta z wózka z napędem elektrycznym; nie potrafi przemieszczać się w pozycji stojącej, ma obustronne zwichnięcie stawów biodrowych, niebolesne. Które z poniższych określi jest prawidłowe?

- A. jego stopień funkcjonalny określa się jako GMFCS I; nie wymaga leczenia operacyjnego zwichnięcia stawów biodrowych.
- B. jego stopień funkcjonalny określa się jako GMFCS II; nie wymaga leczenia operacyjnego zwichnięcia stawów biodrowych.
- C. jego stopień funkcjonalny określa się jako GMFCS III; nie wymaga leczenia operacyjnego zwichnięcia stawów biodrowych.
- D. jego stopień funkcjonalny określa się jako GMFCS IV; wymaga leczenia operacyjnego zwichnięcia stawów biodrowych.
- E. jego stopień funkcjonalny określa się jako GMFCS V; wymaga leczenia operacyjnego zwichnięcia stawów biodrowych.

Nr 102. Skolioza neurogenna w przebiegu nerwiakowłókniakowatości o typie dysplastycznym charakteryzuje się:

- A. brakiem progresji, stabilnością kształtu.
- B. dobrą reakcją na leczenie gorsetowe.
- C. progresją typową dla skolioz idiopatycznych.
- D. tendencją do bardzo szybkiej progresji, niezależną od zastosowanego leczenia gorsetowego.
- E. współistnieniem asymetrycznego zwichnięcia w stawie biodrowym.

Nr 103. W leczeniu ortopedycznym dziecka z wrodzoną łamliwością kości podstawowe znacznie ma:

- A. terapia genetyczna mająca na celu hamowanie aktywności osteoklastów.
- B. leczenie ortopedyczne tylko o charakterze interwencyjnym w reakcji na powstałe złamania.
- C. dbałość o stabilność stawów i właściwa rehabilitacja w oparciu o zastosowane zaopatrzenie ortopedyczne.
- D. korekcja deformacji kości długich.
- E. zastosowanie śródszpikowej stabilizacji kości długich przy pomocy gwoździ teleskopowych tzw. „rosnących” oraz farmakologicznej profilaktyki złamań poprzez stosowanie bisfosfonianów.

Nr 104. Wśród przyczyn niestabilności po całkowitej endoprotezoplastyce stawu kolanowego wymienia się:

- A. nieprawidłowy balans kolana.
- B. złe ustawienie elementów endoprotezy.
- C. niewydolność więzadłową kolana.
- D. deficyty mechanizmu wyprostnego kolana.
- E. wszystkie powyższe.

Nr 105. Stosowanie cienkiej wkładki polietylenowej piszczelowej w endoprotezie kolana jest związane z szybszym jej zużyciem. Wiele badań sugeruje, że stosowane wkładki powinny mieć grubość co najmniej:

- A. 5 mm.   B. 6 mm.   C. 8 mm.   D. 10 mm.   E. 12 mm.

Nr 106. Wskaż prawdziwe stwierdzenie na temat mocowania elementów endoprotezy stawu kolanowego:

- A. najlepsze długoterminowe wyniki kliniczne uzyskuje się po bezcementowym mocowaniu obu elementów endoprotezy.
- B. najlepsze długoterminowe wyniki kliniczne uzyskuje się po cementowanym mocowaniu obu elementów endoprotezy.
- C. dla długoterminowych wyników klinicznych endoprotezoplastyki kolana znaczenie ma przede wszystkim sposób mocowania elementu piszczelowego protezy – lepsze wyniki uzyskuje się w przypadku mocowania bezcementowego tacy piszczelowej.
- D. dla długoterminowych wyników klinicznych endoprotezoplastyki kolana znaczenie ma przede wszystkim sposób mocowania elementu udowego protezy – lepsze wyniki uzyskuje się w przypadku osadzenia elementu udowego na cemencie kostnym.
- E. dla długoterminowych wyników klinicznych endoprotezoplastyki kolana nie ma znaczenia sposób mocowania elementów endoprotezy stawu kolanowego.

Nr 107. Radiologiczna klasyfikacja wg Herringa, stosowana w ocenie radiogramów w chorobie Perthesa, oparta jest na pomiarze wysokości:

- A. ustawienia krętarza większego wobec środka głowy kości udowej.
- B. tzw. przyśrodkowej kolumny głowy kości udowej.
- C. tzw. środkowej kolumny głowy kości udowej.
- D. tzw. bocznej kolumny głowy kości udowej.
- E. tzw. międzyskrętkowej, tzn. od poziomu chrząstki nasadowej do poziomu chrząstki stawowej.

Nr 108. Widoczna na radiogramach linia złamania podchrzęstnego w głowie kości udowej jest objawem patognomonicznym dla:

- A. młodzieńczego złuszczenia głowy kości udowej.
- B. choroby Perthesa.
- C. wrodzonego biodra szpotawego.
- D. wrodzonego niedorozwoju bliższego końca kości udowej.
- E. choroby van Necka.

Nr 109. Zespół Maffuciego jest to:

- A. występowanie mnogich chrząstniaków z przewagą w jednej połowie ciała.
- B. jednoczesne występowanie chrząstniaków śródkostnych i nerwiakowłókników.
- C. występowanie chrząstniaków śródkostnych i przykorowych.
- D. jednoczesne występowanie chrząstniaków śródkostnych i naczynek tkanek miękkich.
- E. współistnienie kostniaka kostnawego z nerwiakowłóknikami.

Nr 110. Wskaż prawdziwe stwierdzenia dotyczące opracowania kości udowej podczas alloplastyki całkowitej stawu kolanowego:

- 1) w stawie kolanowym szpotawym cięcie dystalne kości udowej powinno wynosić 5, a w koślawym 7 stopni w stosunku do osi anatomicznej kości udowej;
- 2) w stawie kolanowym koślawym cięcie dystalne kości udowej powinno wynosić 5, a w szpotawym 7 stopni w stosunku do osi anatomicznej kości udowej;
- 3) rotacja elementu udowego wyznaczana jest w stosunku do powierzchni tylnej kłykci kości udowej i zawsze wynosi 3 stopnie;
- 4) w stawach kolanowych koślawych przy wyznaczaniu rotacji zewnętrznej elementu udowego należy zachować szczególną ostrożność, ponieważ kłykiec boczny bywa dysplastyczny i nie jest odpowiednim punktem orientacyjnym;
- 5) rotacja elementu udowego może zostać prawidłowo wyznaczona poprzez ustanowienie linii cięcia tylnych kłykci kości udowej jako równoległej do linii międzynadkłykciowej.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A.** 1,2,4.   **B.** 1,4,5.   **C.** 2,3.   **D.** 2,4,5.   **E.** 4,5.

Nr 111. W trakcie endoprotezoplastyki stawu biodrowego przy implantacji elementu panewkowego niezbędne może okazać się wzmocnienie pierwotnej stabilności śrubami przezpanewkowymi. Wykonując tę czynność należy jednak pamiętać o możliwości uszkodzenia struktur naczyniowo-nerwowych otaczających panewkę. Wasielewski opracował użyteczny klinicznie system określania bezpiecznych obszarów wprowadzania śrub. Wskaż prawdziwe stwierdzenie dotyczące stref Wasielewskiego:

- 1) podział na kwadranty oparty jest na dwóch liniach, jednej poprowadzonej od kolca biodrowego przedniego dolnego do środka panewki i drugiej prostopadłej do niej;
- 2) podział na kwadranty oparty jest na dwóch liniach, jednej poprowadzonej od kolca biodrowego przedniego górnego do środka panewki i drugiej prostopadłej do niej;
- 3) śruby umieszczone w przednio-górnym kwadrancie mogą uszkodzić tętnicę biodrową zewnętrzną;
- 4) tylny-górny kwadrant jest najbezpieczniejszy i często można wprowadzić śruby dłuższe niż 25 mm;
- 5) kwadrant przednio-dolny omija naczynia zasłonowe, przez co jest najbezpieczniejszy;
- 6) przy wprowadzaniu śrub w tylny-dolny kwadrant zachodzi ryzyko uszkodzenia nerwu kulszowego.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A.** 1,3,4.   **B.** 1,4,5.   **C.** 1,3,4,6.   **D.** 2,3,4,6.   **E.** 2,3,5,6.

Nr 112. U każdej chorej ziskoenergetycznym złamaniem Collesa niezależnie od leczenia złamania należy bezzwłocznie:

- 1) wdrożyć prewencję upadków;
- 2) przeprowadzić diagnostykę różnicową;
- 3) poinformować o ryzyku kolejnych złamań;
- 4) rozpoznać osteoporozę i wdrożyć adekwatne leczenie;
- 5) wykonać badanie densytometryczne DXA drugiego przedramienia.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A. 2,4,5.   B. 1,2,4.   C. 1,3,4.   D. 3,4,5.   E. 1,4,5.

Nr 113. Wskaż prawdziwe stwierdzenia dotyczące dysplazji nasadowej połowicznej:

- 1) znana jest także jako choroba Trevora;
- 2) charakteryzuje się asymetrycznym przerostem chrząstki co najmniej jednej nasady;
- 3) z taką samą częstością zajmuje nasady kończyny górnej i dolnej;
- 4) dysplazja nasadowa połowicza przestaje rosnąć, gdy zostaje osiągnięta dojrzałość kostna;
- 5) w przypadku mnogich ognisk ryzyko zezłośliwienia wzrasta.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A. 1,2.   B. 1,2,4.   C. 1,4,5.   D. 3,4,5.   E. 1,3,4.

Nr 114. Wskaż prawdziwe stwierdzenia dotyczące kostniaka kostnawego:

- 1) zaliczany jest do nowotworów wytwarzających tkankę kostną;
- 2) najczęstszą lokalizacją są kości czaszki i żuchwa;
- 3) guz w 80% występuje u ludzi do 25. roku życia;
- 4) dolegliwości bólowe łagodzą pochodne kwasu salicylowego;
- 5) w leczeniu operacyjnym stosowana jest termoablacja.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A. 1,2.   B. 1,4,5.   C. 1,3,4,5.   D. 3,4,5.   E. 1,3,4.

Nr 115. Do charakterystycznych objawów przepukliny krążka międzykręgowego L5-S1 z izolowanym uciskiem na korzeń nerwowy S1 należą:

- 1) ból okolicy lędźwiowej;
- 2) ból promieniujący do kończyny dolnej wzdłuż bocznej powierzchni uda, tylnej powierzchni podudzia i pięty;
- 3) ból nasilający się w pozycji leżącej;
- 4) osłabienie czucia powierzchniowego dotyku w okolicy spoidła I i II palca stopy;
- 5) osłabienie siły zgięcia podeszwowego stopy.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A. 2,3,4.   B. 1,4,5.   C. 1,3,5.   D. 1,2,5.   E. 2,4,5.

Nr 116. 14-letni chłopiec został skierowany do poradni ortopedycznej przez pediatrę z powodu podejrzenia skoliozy idiopatycznej młodzieńczej. Rodzice chorego twierdzą, że 6 miesięcy wcześniej chory był badany przez ortopedę podczas okresowych badań w klubie sportowym i wówczas nie stwierdzono żadnych patologii w obrębie narządu ruchu. Chory twierdzi, że deformację tułowia w postaci asymetrii talii zauważył około 3 miesiące temu, co zbiegło się z początkiem dolegliwości bólowych grzbietu nasilających się po wysiłku fizycznym i w nocy. Najbardziej prawdopodobną przyczyną ww. objawów jest:

- A. skolioza idiopatyczna młodzieńcza.
- B. kostniak kostnawy.
- C. przepuklina krążka międzykręgowego.
- D. ciasnota kanału kręgowego wtórna do zmian zwyrodnieniowych stawów międzykręgowych.
- E. choroba Scheuermanna.

Nr 117. Test Rissera służy do oceny:

- A. wiotkości stawowej.
- B. migracji głowy kości udowej z panewki.
- C. przykurczu zgięciowego w stawie biodrowym.
- D. zaawansowania dojrzewania płciowego.
- E. żadnego z wymienionych.

Nr 118. Wskazaniami do leczenia operacyjnego skolioz idiopatycznych są:

- 1) progresja skoliozy;
- 2) płeć męska;
- 3) wartości kąta Cobba przekraczające 45-50°;
- 4) obciążony wywiad rodzinny w kierunku skoliozy idiopatycznej.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A. 1,2.   B. 2,3,4.   C. 1,3.   D. 1,4.   E. 2,3.

Nr 119. Zapalenie krążka międzykręgowego:

- 1) występuje głównie u dzieci i młodzieży;
- 2) wywoływane jest najczęściej przez prątki kwasoodporne;
- 3) wywołane jest najczęściej przez gronkowce;
- 4) występuje najczęściej w kręgosłupie lędźwiowym i piersiowym;
- 5) u dzieci wymaga najczęściej leczenia operacyjnego.

Prawidłowa odpowiedź to:

- A. 1,2,4.   B. 1,3,4,5.   C. 1,3,4.   D. 1,4,5.   E. 3,4,5.

Nr 120. Objaw Drehmanna jest charakterystyczny dla:

- A. choroby Perthesa.
- B. młodzieńczego złuszczenia głowy kości udowej.
- C. wrodzonego biodra szpotawego.
- D. rozwojowej dysplazji stawu biodrowego.
- E. żadnego z wymienionych.

Dziękujemy!